

Garbus

BOLESŁAW LEŚMIAN

ŁĄKA

PIEŚNI KALEKUJĄCE

Garbus

Mrze¹ garbus dosyć korzystnie:
W pogodę i w babie lato².
Garbaty żywot miał istnie,
I śmierć ma istnie garbatą.

Śmierć, Smutek,
Przemijanie, Los

Mrze w drodze, w mgieł upowiciu³,
Jakby baśń trudną rozstrzygał,
A nic nie robił w tym życiu,
Jeno⁴ garb dźwigał i dźwigał.

Kaleka, Ciało

Tym garbem żebrał i tańczył,
Tym garbem dumal i roił⁵,
Do snu na plecach go niańczył,
Krwia własną karmił i poił.

A teraz śmierć sobie skarbi,
W jej mrok wydłużył już szyję,
Jeno garb jeszcze się garbi,
Pokątnie⁶ żyje i tyje.

Przeżył swojego wielbłąda
O równą swej tuszy⁷ chwilę,
Nieboszczyk ciemność ogląda,
A on — te w słońcu motyle.

I do zmarłego dźwigacza
Powiada, grożąc swą kłódą:
«Co ten twój upór oznacza,
Żeś w poprzek legł⁸ mi przegrodą?»

Czyś w mgle potracił kolana?
Czyś snem pomiażdżył swe nogi?
Po coś mię⁹ brał na barana,
By zgubić drogę w pół drogi?

¹mrzeć — umierać. [przypis edytorski]

²babie lato — tu: ciepłe dni wczesnej jesieni. [przypis edytorski]

³upowicie (przestarz.) — owinięcie, otulenie. [przypis edytorski]

⁴jeno (daw., gw.) — tylko. [przypis edytorski]

⁵roić — marzyć. [przypis edytorski]

⁶pokątnie — potajemnie, w ukryciu. [przypis edytorski]

⁷tusza — tu: rozmiary ludzkiego ciała, zwłaszcza otylego. [przypis edytorski]

⁸żeś w poprzek legł — konstrukcja z ruchomą końcówką czasownika; inaczej: że (...) ległeś. [przypis edytorski]

⁹mię (daw.) — mnie. [przypis edytorski]

Czemuś łbem utkwiał na cieniu?
Z trudem w twych barach się mieszczę!
Ciekawym¹⁰, wieczysty leniu,
Dokąd poniesiesz mnie jeszcze?»

---

¹⁰*ciekawym* — tu: jestem ciekawy. [przypis edytorski]

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z *Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur*.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na *Licencji Wolnej Sztuki 1.3*. Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w *Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur*. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/lesmian-garbus/>

Tekst opracowany na podstawie: Bolesław Leśmian, *Łąka*, wyd. J. Mortkowicz, Warszawa, 1920

Wydawca: Fundacja Wolne Lektury

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury – państwowego funduszu celowego.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Kopeć, Biernadski, Dorota Kowalska, Hanna Zając, Jakub Grześkowiak, Marcin Koziej, Marianna Czabator, Marta Niedziałkowska, Weronika Trzeciak.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).